

ผลการศึกษาศาสนาการณ์และดัชนีย่านการค้าเป้าหมายของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
(ย่านประตูน้ำ โป้เบ้ สำเพ็ง) ประจำปีไตรมาสที่ 1-3/2554

จากการศึกษาข้อมูลด้านสถานการณ์ธุรกิจของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในย่านการค้าเป้าหมาย (ย่านประตูน้ำ โป้เบ้ สำเพ็ง) ทั้งจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในย่านการค้าเป้าหมายสำรวจ SMEs รวม 184 กิจการ ใน Q1/2554 จำนวน 180 กิจการ ใน Q2/2554 และใน Q3/2554 จำนวน 179 กิจการ สามารถสรุปผลการศึกษาศาสนาการณ์ย่านการค้าของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ประจำปีไตรมาสที่ 1 (Q1/2554) ถึง ไตรมาสที่ 3 (Q3/2554) ได้ดังนี้

1) จำนวนผู้ประกอบการ SMEs

ณ ไตรมาสที่ 1 - 3/2554 จำนวนผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในย่านการค้ามีอยู่ประมาณ 3,260 ราย กิจการ SMEs คิดเป็นร้อยละ 86 ของกิจการที่ประกอบธุรกิจเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มทั้งหมดในย่านดังกล่าว ทั้งนี้กิจการ SMEs ในย่านนี้ส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทไมใช่นิติบุคคลหรือจดทะเบียนพาณิชย์ หรือขนาด XS (เป็นกิจการที่เป็นเจ้าของคนเดียว) ถึงเกือบร้อยละ 70 กิจการ SMEs ในย่านนี้ส่วนใหญ่อยู่ในธุรกิจภาคการค้าคิดเป็นประมาณร้อยละ 86 เป็นภาคการผลิตเพียงร้อยละ 14 เท่านั้น

2) ด้านการจ้างงาน

(1) การจ้างงานของกิจการขนาด XS ที่ไม่ใช่นิติบุคคล ในกลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในย่านการค้าเป้าหมายจำนวน 2,200 กิจการ พบว่า ใน Q1/2554 มีจำนวนการจ้างงานรวมประมาณ 4,373 ราย ใน Q2/2554 พบว่า มีจำนวนการจ้างงานลดลงประมาณร้อยละ -23.65 โดยมีจำนวนรวมประมาณ 3,339 คน ส่วนใน Q3/2554 มีจำนวนการจ้างงานเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 27.70 โดยมีจำนวนรวมประมาณ 4,264 คน

(2) การจ้างงานของกิจการกลุ่ม SMEs ที่เป็นนิติบุคคล จำนวนกิจการประมาณ 565 กิจการ จากการสำรวจใน Q1/2554 มีจำนวนการจ้างงานรวมประมาณ 4,102 คน โดยเป็นการจ้างงานของกิจการขนาดเล็ก (ร้อยละ 88.98) ส่วนการจ้างงานในกิจการขนาดกลางมีเพียงร้อยละ 11.02 เท่านั้น ใน Q2/2554 จากการสำรวจพบว่า มีจำนวนการจ้างงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณร้อยละ 9.54 โดยมีจำนวนรวมประมาณ 4,493 คน โดยสัดส่วนการจ้างงานของกลุ่มกิจการขนาดเล็กลดลงจาก Q1/2554 เหลือร้อยละ 81.97 ส่วนการจ้างงานในกิจการขนาดกลางมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจาก Q1/2554 มาอยู่ที่ร้อยละ 18.02 ส่วนใน Q3/2554 มีจำนวนการจ้างงานลดลงประมาณร้อยละ 5.14 โดยโดยมีจำนวนรวมประมาณ 4,224 คน โดยเป็นการจ้างงานของกลุ่มกิจการขนาดเล็กเพิ่มขึ้นจาก Q2/2554 เล็กน้อยประมาณร้อยละ 81.96 ส่วนการจ้างงานในกิจการขนาดกลางมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจาก Q2/2554 เหลือเพียงร้อยละ 18.03 เท่านั้น

3) มูลค่าการลงทุนและแหล่งที่มาของเงินทุน

(1) ประมาณการมูลค่าการลงทุนของกิจการขนาด XS ที่ไม่ใช่นิติบุคคล จากการสำรวจใน Q1/2554 มีมูลค่าการลงทุนรวมประมาณ 1,511 ล้านบาท ใน Q2/2554 มีมูลค่าการลงทุนลดลงประมาณ

ร้อยละ 54.87 โดยโดยมีมูลค่ารวมประมาณ 682 ล้านบาท ส่วนใน Q3/2554 มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ต่อเนื่องจาก Q2/54ประมาณร้อยละ 37.59 โดยโดยมีมูลค่ารวมประมาณ 938 ล้านบาท

(2) **ประมาณการมูลค่าการลงทุนของกิจการ SMEs ที่เป็นนิติบุคคล** ใน Q1/2554 มีมูลค่าการลงทุนรวม ประมาณ 1,953 ล้านบาท โดยเป็นสัดส่วนการลงทุนของกิจการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 85.95 ส่วนกิจการขนาดกลางมีมูลค่าการลงทุนเพียงร้อยละ 14.05 เท่านั้น ใน Q2/2554 พบว่า มูลค่ามีมูลค่าการลงทุนรวม ประมาณ 3,107 ล้านบาท หรือเติบโตจาก Q1/2554 คิดเป็นร้อยละ 59.06 โดยเป็นสัดส่วนของการลงทุนของกิจการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 93.19 ส่วนกิจการขนาดกลางมีสัดส่วนมูลค่าการลงทุนเพียงร้อยละ 6.81 เท่านั้น และใน Q3/2554 พบว่า มีมูลค่าการลงทุนรวม ประมาณ 2,713 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวติดลบร้อยละ 12.67 ชะลอลงเมื่อเทียบกับ Q2/2554 โดยมาจากการชะลอการลงทุนของกิจการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 91.34 ส่วนกิจการขนาดกลาง มีสัดส่วนมูลค่าการลงทุนเพียงร้อยละ 8.66 เท่านั้น

(3) **แหล่งที่มาของเงินทุนที่ SMEs** ใน Q1/2554 ในภาพรวมส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองในการประกอบกิจการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 81.30 ของเงินทุน รองลงมาร้อยละ 17.83 ใช้เงินทุนจากสถาบันการเงิน ใน Q2/2554 ในภาพรวมส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองในการประกอบกิจการเช่นกัน โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.39 ของเงินทุน รองลงมาร้อยละ 12.08 ใช้เงินทุนจากสถาบันการเงิน และใน Q3/2554 ในภาพรวมส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองในการประกอบกิจการเช่นกัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 82.01 ของเงินทุน รองลงมาร้อยละ 12.49 ใช้เงินทุนจากสถาบันการเงิน

ทั้งนี้ ยังพบว่ากิจการขนาดกลางมีสัดส่วนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินมากกว่ากิจการขนาดอื่นๆ และไม่มีการใช้เงินกู้จากแหล่งการเงินประเภทอื่นใดเลย ส่วนกิจการขนาดเล็กและขนาด XS มีการใช้เงินทุนจากแหล่งอื่นร่วมด้วยทั้งที่สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร โดยกิจการขนาด XS มีสัดส่วนของการใช้เงินกู้จากธนาคารของรัฐ และสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารมากกว่ากิจการขนาดเล็ก ทั้งนี้แหล่งที่มาของเงินทุนจำแนกตามภาคธุรกิจ พบว่า ภาคการค้ามีการใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินมากกว่าภาคการผลิต และมีการใช้เงินกู้จากแหล่งการเงินประเภทอื่นใด ส่วนภาคการผลิตมีการใช้เงินกู้จากธนาคารภาครัฐและสถาบันการเงิน

4) **มูลค่าตลาด (ยอดขาย)**

(1) **ประมาณการมูลค่าตลาด (ยอดขาย) ของกิจการขนาด XS ที่ไม่ใช่นิติบุคคล** เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในย่านการค้าเป้าหมายมีจำนวนประมาณ 2,200 กิจการ พบว่า มูลค่าตลาดในปี 2551 มีมูลค่ารวมประมาณ 7,102 ล้านบาท มูลค่าตลาดในปี 2552 มีมูลค่ารวมประมาณ 4,000 ล้านบาท หรือลดลงประมาณร้อยละ 43.68 อย่างไรก็ตาม ในปี 2553 มูลค่าตลาดมีการลดลงต่อเนื่องเล็กน้อยประมาณ 3,839 ล้านบาท หรือลดลงประมาณร้อยละ 4.00 จากปี 2552 จากการสำรวจมูลค่าตลาดใน Q1/2554 พบว่ามีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 633 ล้านบาท ใน Q2/2554 มีมูลค่าตลาดเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 15.59 โดยมีมูลค่ารวมประมาณ 682 ล้านบาท ส่วนใน Q3/2554 มีมูลค่าตลาดลดลงประมาณร้อยละ 7.79 โดยมีมูลค่ารวมประมาณ 675 ล้านบาท

(2) **ประมาณการมูลค่าตลาด (ยอดขาย) ของกิจการ SMEs ที่เป็นนิติบุคคล** กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในย่านการค้าเป้าหมายที่มีจำนวนประมาณ 565 กิจการ พบว่า จากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า มูลค่าตลาดในปี 2551 มีมูลค่ารวมประมาณ 17,492 ล้านบาท มูลค่าตลาดในปี 2552 มีมูลค่ารวมประมาณ 9,355 ล้านบาท หรือลดลงประมาณร้อยละ 46.52 อย่างไรก็ตาม ในปี 2553 มูลค่าตลาดเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 19,258 ล้านบาท หรือเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 105.86 จากปี 2552 จากการสำรวจ SMEs ใน Q1/2554 มีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 2,115 ล้านบาท โดยมีการหดตัวจาก Q4/53 ประมาณร้อยละ 0.70 ใน Q2/2554 พบว่ามูลค่าการลงทุนลดลงเล็กน้อยประมาณร้อยละ 2.08 โดยมีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 2,071 ล้านบาท ส่วนใน Q3/2554 มูลค่าตลาดลดลงประมาณร้อยละ 12.86 โดยมีมูลค่าตลาดรวมประมาณ 1,805 ล้านบาท

5) **ช่องทางการตลาด**

(1) **สัดส่วนของตลาดในและต่างประเทศ** พบว่าผู้ประกอบการทั้ง 3 ไตรมาสมีสัดส่วนของตลาดในประเทศเป็นหลักกว่าร้อยละ 80 และตลาดต่างประเทศประมาณร้อยละ 20 ทั้งนี้หากจำแนกตามขนาดกิจการ พบว่า ทุกขนาดล้วนแล้วแต่มีตลาดหลักอยู่ในประเทศทั้งสิ้น และกิจการที่ไม่ใช่นิติบุคคล (XS) มีสัดส่วนของลูกค้าชาวต่างประเทศสูงกว่ากิจการขนาดอื่น

(2) **สัดส่วนของรูปแบบการขาย (การค้าปลีก/ขายส่ง)** พบว่า ใน Q1/2554 ในภาพรวมกิจการในย่านนี้มีการค้าขายแบบค้าส่งเป็นหลักร้อยละ 63.27 ส่วนการขายปลีกคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 36.73 ทั้งนี้กิจการขนาดกลางจะมีสัดส่วนของการค้าส่งสูงกว่ากิจการขนาดอื่นๆ โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 75.83 ส่วนกิจการขนาด XS มีสัดส่วนของการค้าปลีกสูงกว่าขนาดอื่นๆ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 44.04 ส่วนใน Q2/2554 ในภาพรวมกิจการในย่านนี้มีการค้าขายแบบค้าส่งเป็นหลักในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจาก Q1/2554 ร้อยละ 75.69 ส่วนการขายปลีกคิดเป็นสัดส่วนลดลงจาก Q1/2554 เป็นร้อยละ 24.31 ทั้งนี้ ในไตรมาสนี้กิจการขนาด XS มีสัดส่วนของการค้าส่งสูงกว่ากิจการขนาดอื่นๆ โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 77.46 ส่วนกิจการขนาดกลางมีสัดส่วนของการค้าปลีกสูงกว่าขนาดอื่นๆ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 35.00 และสำหรับใน Q3/2554 ภาพรวมกิจการในย่านนี้มีการค้าขายแบบค้าส่งมากกว่าการขายปลีกร้อยละ 73.97 ส่วนการขายปลีกคิดเป็นสัดส่วนเพิ่มขึ้นจาก Q2/2554 เป็นร้อยละ 26.03 ทั้งนี้ กิจการขนาดเล็ก และขนาด XS มีสัดส่วนของการค้าส่งสูงกว่าการค้าปลีก โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 76.32 และ 72.65 ตามลำดับ ส่วนกิจการขนาดกลางมีสัดส่วนของการค้าปลีกสูงกว่าการค้าส่ง โดยมีสัดส่วนร้อยละ 41.43

(3) **สัดส่วนของประเภทลูกค้าในกลุ่มของผู้ค้า (การค้าปลีก/ขายส่ง)** ทั้ง 3 ไตรมาสมีสัดส่วนกลุ่มลูกค้าเป้าหมายในตลาดขายปลีกส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้าชาวไทยทั่วไปในพื้นที่ร้อยละ 60 และตลาดขายส่งมีสัดส่วนกลุ่มลูกค้าตลาดในประเทศ (ชาวไทยต่างถิ่น และกลุ่มชาวต่างชาติ) เป็นหลักกว่าร้อยละ ทั้งนี้ กิจการขนาดกลางมีสัดส่วนของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเป็นชาวไทยทั่วไปในพื้นที่มากกว่ากิจการขนาดอื่น ๆ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 82.00 ส่วนกิจการขนาด XS มีสัดส่วนของกลุ่มลูกค้าชาวไทยต่างถิ่นมากกว่ากิจการขนาดอื่น ๆ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 28.18 สำหรับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายในตลาดขายส่งอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ของ SMEs ในย่านการค้าเป้าหมาย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้าชาวไทยในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.51 มาจากการส่งออกต่างประเทศ เพียงร้อยละ 25.49 เท่านั้น

6) มูลค่ากำไร

(1) ประเมินการมูลค่ากำไรของกิจการขนาด XS ที่ไม่ใช่นิติบุคคล กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในย่านการค้าเป้าหมาย จำนวน 2,200 กิจการ พบว่า ใน Q1/2554 ประเมินการอัตรากำไรในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 27.06 ของยอดขาย ใน Q2/2554 มีอัตรากำไรลดลงเมื่อเทียบกับ Q1/2554 โดยเหลือเพียงร้อยละ 12.36 ของยอดขาย ส่วนใน Q3/2554 มีอัตรากำไรลดลงเมื่อเทียบกับ Q2/2554 เหลือเพียงร้อยละ 11.19 ของยอดขาย

(2) ประเมินการมูลค่ากำไรเปรียบเทียบกับยอดขายของกิจการ SMEs ที่เป็นนิติบุคคล กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มจำนวน 565 กิจการ พบว่า ใน Q1/2554 ประเมินการอัตรากำไรในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 18.73 กิจการขนาดเล็ก มีอัตรากำไรคิดเป็นร้อยละ 19.63 ส่วนกิจการขนาดกลางมีอัตรากำไรเพียงร้อยละ 5.17 ของยอดขาย ประเมินการกำไรใน Q2/2554 พบว่า ในภาพรวมมีอัตรากำไรลดลงเมื่อเทียบกับ Q1/2554 โดยเหลือเพียงร้อยละ 9.49 โดยอัตราการทำการกำไรของกิจการขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.63 ของยอดขาย ส่วนกิจการขนาดเล็กมีอัตรากำไรเพียงร้อยละ 8.95 ของยอดขายเท่านั้น ส่วนใน Q3/2554 พบว่า ในภาพรวมมีอัตรากำไรเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับ Q2/2554 (ร้อยละ 9.93) โดยอัตราการทำการกำไรของกิจการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 10.06 ของยอดขาย ส่วนกิจการขนาดกลาง มีอัตรากำไรเพียงร้อยละ 8.01 ของยอดขายเท่านั้น

7) แหล่งที่มาของวัตถุดิบหรือสินค้า ที่ใช้ในการผลิตหรือการขายของ SMEs ทั้งใน Q1-Q3/54 พบว่า ในภาพรวมทุกขนาดกิจการส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นหลัก ประมาณกว่าร้อยละ 80 ส่วนกิจการขนาด XS มีสัดส่วนของการนำเข้าสูงกว่ากิจการขนาดอื่น ๆ ส่วนแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต จำแนกตามภาคธุรกิจ พบว่า ทั้งในภาคการผลิตและภาคการค้ามีแหล่งที่มาของวัตถุดิบหลักในประเทศ (ร้อยละ 80-90)

8) ปัจจัยที่มีผลกระทบในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ใน Q1/2554 ปัจจัยหลักที่มีผลกระทบในด้านลบต่อการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าเป้าหมายที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ราคาต้นทุนสินค้า รองลงมาคือ ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ค่าขนส่ง และการชุมนุมทางการเมือง ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ผู้ประกอบการเห็นว่า มีผลกระทบในด้านบวกใน Q1/2554 นี้ที่มากที่สุด ได้แก่ มาตรการการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านต่างๆ ของภาครัฐ ซึ่งเป็นปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่ SMEs ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นปัจจัยด้านบวกต่อการดำเนินธุรกิจ ใน Q2/2554 ปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในด้านลบต่อการดำเนินธุรกิจยังคงเป็นปัจจัยเดิมที่พบใน Q1/2554 ที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ราคาต้นทุนสินค้า รองลงมาคือ การชุมนุมทางการเมือง การแข่งขันในตลาด และเสถียรภาพทางการเมือง ตามลำดับ และใน Q3/2554 ปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในย่านการค้าเป้าหมาย ในด้านลบที่สำคัญที่สุดได้แก่ ปัญหาน้ำท่วม ภัยภิบัติธรรมชาติ รองลงมาคือ ราคาต้นทุนสินค้า การแข่งขันในตลาด เศรษฐกิจโลกตกต่ำ และการปรับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ตามลำดับ ทั้งนี้ปัจจัยทางด้านการชุมนุมทางการเมือง ที่ไม่มีผลกระทบหรือมีผลบวกน้อยมากต่อการดำเนินธุรกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยของผลกระทบเพียง 1.23 เท่านั้น

พิจารณาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจ ใน จำแนกตามภาคการผลิตและภาคการค้าพบว่า ผู้ประกอบการในภาคการผลิตเห็นว่าทุกประเด็นมีผลในทางลบต่อการดำเนินธุรกิจทั้งสิ้น ยกเว้นมาตรการ กระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ที่ไม่มีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจ ส่วนผู้ประกอบการในภาคการค้าเห็นว่า มีผลกระทบในด้านลบต่อการดำเนินธุรกิจมีอยู่หลายปัจจัยที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ราคาต้นทุนสินค้า การชุมนุมทางการเมือง การแข่งขันในตลาด รองลงมาคือ เสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจโลกตกต่ำ และค่าเงินบาทแข็งค่า ตามลำดับ

9) วิธีการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการ

ด้านการแก้ไขปัญหาของ SMEs ที่ผ่านมาใน Q1/2554 ที่สำคัญ (สัดส่วนเกิน ร้อยละ 10) มีเพียง 2 ประเด็น คือ 1. การลดต้นทุนวัตถุดิบและค่าขนส่ง 2. การปรับตัวในการดำเนินธุรกิจให้เข้ากับสถานการณ์ ใน Q2/2554 SMEs มีเพียง 3 ประเด็นที่คล้ายกัน คือ 1. ลดต้นทุน ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น 2. ลดการสต็อกสินค้า 3. เลือกของทดแทนที่มีราคาถูกกว่า โดยการเปรียบเทียบจากผู้ขายหลายเจ้า ส่วนใน Q3/2554 มีเพียง 3 ประเด็นเช่นกัน คือ 1. ลดการสต็อกสินค้า 2. ลดต้นทุนวัตถุดิบ วางแผนดูแลต้นทุนของกิจการให้รัดกุมมากขึ้น 3. ใช้แรงงานที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้มีความตั้งใจทำงานกันมากขึ้นและเลิกจ้างพาร์ทไทม์ให้เข้ามาช่วงงานเป็นช่วงๆ (มีความกังวลใจเรื่องการปรับค่าจ้างวันละ 300 บาท จะทำให้ต้นทุนค่าจ้างขึ้นมาก)

10) ความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐ

ด้านความต้องการการช่วยเหลือจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น พบว่า ใน Q1/2554 มีความต้องการจากภาครัฐที่ชัดเจนเพียง 2 ประเด็นหลัก คือ 1. ให้ภาครัฐช่วยควบคุมราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น น้ำมัน ผ้าฝ้าย พลาสติก ให้คงที่ให้มากที่สุด 2. การดูแลเสถียรภาพทางการเมืองให้มั่นคง ใน Q2/2554 มีประเด็นหลัก คือ 1. เข้มงวดในเรื่องมาตรฐานสินค้า ปลดภัย และเป็นธรรมที่นำเข้าจากประเทศจีน 2. ควบคุมราคาวัตถุดิบ ลดภาษีนิติบุคคล ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินกู้ 3. จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้ร้านค้าที่มีทะเบียนการค้าที่ค้าขายมาเป็นเวลานาน และเสียภาษีถูกต้องตลอดมาได้ กู้มาลงทุนเพิ่ม 4. ควบคุมราคาน้ำมันและค่าขนส่ง ส่วนใน Q3/2554 มี 2 ประเด็นหลัก คือ 1. ควบคุมราคาวัตถุดิบ (ใยฝ้าย (คอตตอน) ผ้าฝ้าย เส้นด้าย) และโยสังเคราะห์ที่ปรับตัวสูงขึ้น 2. พิจารณาผลกระทบจากนโยบายการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาทจะทำให้ต้นทุนค่าจ้างเพิ่มขึ้นมาก

11) ดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ

จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในย่านการค้า เป้าหมายของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ในช่วง Q1/2554 ธุรกิจยังคงอยู่ในช่วงไม่ปกติ สะท้อนจากมีค่าต่ำกว่า 50 ค่อนข้างมาก ในภาพรวมค่าดัชนีความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 39.60 เป็นผลมาจากการขาดความเชื่อมั่นในด้านต้นทุนธุรกิจ การจ้างงาน ยอดขาย และกำไร ตามลำดับ ในช่วง Q2/2554 ธุรกิจยังคงอยู่ในช่วงไม่ปกติต่อเนื่อง แต่มีความเชื่อมั่นมากกว่า Q1/2554 สะท้อนจากมีค่าดัชนีความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 40.10 เป็นผลมาจากการขาดความเชื่อมั่นในการแข่งขันของตลาด ราคาสินค้าที่นำมาจำหน่าย ต้นทุนโดยรวมของธุรกิจ ยอดขาย กำไร ตามลำดับ และใน Q3/2554 มีความเชื่อมั่นน้อยกว่า Q2/2554 อยู่ที่ระดับ 39.89 เป็นผลมาจากการขาดความเชื่อมั่นในการแข่งขันของตลาด ต้นทุนโดยรวมของธุรกิจ ภาวะ

เศรษฐกิจของประเทศ ยอดขาย กำไร ตามลำดับ สำหรับภาพรวมค่าดัชนีความเชื่อมั่นภาคการณในช่วงไตรมาศ 4/2554 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยสะท้อนความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการต่อภาวะธุรกิจที่ดีขึ้นเล็กน้อยอยู่ที่ระดับ 47.77 โดยเป็นผลหลักมาจากผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ภาพรวมการดำเนินธุรกิจ กำไร และยอดขาย ตามลำดับ ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นด้านต้นทุนและการแข่งขันทางการตลาดยังต่ำกว่าระดับ 50 อย่างต่อเนื่อง แสดงถึงแรงกดดันด้านต้นทุนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มผันผวนและทรงตัวในระดับสูงและผู้ประกอบการยังกังวลเรื่องของการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท